

Sygn. akt VII U 1363/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan -Karasińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 stycznia 2020 r. w Warszawie

sprawy I. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o prawo do nienależnie pobranych składek, o składki

na skutek odwołania I. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

z dnia 25 września 2018 r. nr: (...)

z dnia 19 marca 2019 r. nr (...)

1. umarza postępowanie w zakresie odwołania odwołującej się I. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 25 września 2018 r. nr: (...) w zakresie zmienionym decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 19 marca 2019 r. nr (...);

2. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

3. **UZASADNIENIE**

I. R. w dniu 8 października 2018 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 25 września 2018 r., nr: (...), której zarzuciła dokonanie: błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę wydanej decyzji polegających na uznaniu, że materiał dowodowy w sprawie jest niewystarczający do przyznania jej zwrotu nienależnie opłaconych składek za okresy od września 2007 r. do grudnia 2012 r. i od marca 2013 r. do sierpnia 2014 r. oraz arbitralnej i subiektywnej oceny materiału dowodowego pozbawionej cech wszechstronności z pominięciem jej słusznego interesu. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, że w latach 2008-2014 jako świadczeniobiorca ZER MSWiA była zwolniona z obowiązku płacenia składek ZUS z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. W jej ocenie organ rentowy uznał złożone korekty deklaracji, z których wynika nadpłata w kwocie 41.813,29 złotych widniejąca również na jej koncie w internetowym systemie informacyjnym dla klientów ZUS. Zdaniem odwołującej faktyczny okres zatrudnienia pracownika J. J. nie ma znaczenia dla ustalenia obowiązku zwrotu nadpłaconych składek (odwołanie z dnia 8 października 2018 r., k. 3-6 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 7 listopada 2018 r. wniósł o zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 k.p.c. do czasu zakończenia sprawy dotyczącej decyzji z dnia 8 października 2018 r., nr: (...), a w razie nieuwzględnienia wskazanego wniosku, o oddalenie odwołania na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że odwołująca złożyła korekty dokumentów wyrejestrowujące J. J. z ubezpieczeń społecznych z dniem 1 lipca 2007 r. z podstawą wymiaru składek do stycznia 2018 r. w wysokości 0,00 złotych oraz oświadczenie, że nie był pracownikiem w w/w ramach czasowych. Na podstawie pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego ZUS stwierdził, że J. J. był zatrudniony jako pracownik w okresach od 1 maja 2004 r. do 31 października 2004 r., od 1 lutego 2005 r. do 31 sierpnia 2005 r., od 1 lipca 2007 r. do 31 stycznia 2008 r. oraz od 1 kwietnia 2008 r. do 31 lipca 2008 r. z podstawami wymiaru składek od lipca 2007 r. do grudnia 2007 r. w kwotach po 936,00 złotych oraz za styczeń 2008 r. w kwocie 1.126,00 złotych. Następnie organ rentowy uznał, że w w/w okresach pracownik ubezpieczonej podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu na podstawie prawomocnej decyzji z dnia 8 października 2018 r., nr: (...). ZUS podniósł, że z uwagi na toczące się postępowanie i konieczność ustalenia faktycznego okresu zatrudnienia J. J. zaskarżoną decyzją odmówiono odwołującej zwrotu nienależnie opłaconych składek (odpowiedź na odwołanie z dnia 7 listopada 2018 r., k. 7 a. s.).

Odwołująca zmodyfikowała swoje stanowisko procesowe wnosząc o rozliczenie konta i zwrot nadpłaty za lata 2008-2014 (protokół rozprawy z dnia 15 kwietnia 2019 r., k. 25 a. s.).

I. R. w dniu 2 maja 2019 r. złożyła również odwołanie zatytułowane jako „od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie rozliczenia należności z dnia 11 kwietnia 2019 r.” Odwołująca jednak faktycznie zaskarżyła kolejną decyzję wydaną przez organ rentowy z dnia 19 marca 2019 r., nr: (...). Ubezpieczona wniosła o ponowne przeliczenie wpłaconych należności i wydanie szczegółowego rozliczenia obejmującego lata 2008-2014. W jej ocenie organ rentowy nie wskazał na jakiej podstawie prawnej wywodzi fakt przedawnienia, w jaki sposób liczy bieg jego terminu oraz od jakiej daty początkowej. Odwołująca wskazała również, że niezrozumiałe jest rozróżnienie opłacanych przez nią składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Funduszu Ubezpieczeń Zdrowotnych oraz Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (odwołanie z dnia 2 maja 2019 r., k. 2-3 a. s. VII U 3906/19).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. wniósł o umorzenie postępowania w sprawie z odwołania od decyzji z dnia 25 września 2018 r. na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. oraz o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 19 marca 2019 r. Organ rentowy nadmienił, że dokonał zwrotu odwołującej nadpłaty na ubezpieczenia społeczne w kwocie 7.913,89 złotych. Jednocześnie wskazał, że nie może zwrócić nadpłaty, która uległa przedawnieniu w kwotach 28.311,47 złotych na ubezpieczenia społeczne, 92,01 złotych na ubezpieczenie zdrowotne oraz 2.314,48 złotych na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W ocenie ZUS wydana decyzja z dnia 8 października 2018 r. jest istotna, ponieważ na jej podstawie po uprawomocnieniu sporządzono z urzędu w dniu 18 grudnia 2018 r. dokumenty rozliczeniowe za lata 2007-2008, co wpłynęło na wysokość salda na koncie ubezpieczonej (pismo procesowe z dnia 29 lipca 2019 r., k. 4 a. s. VII U 3906/19).

Sąd zarządzeniem z dnia 12 września 2019 r. na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt VII U 3906/19 ze sprawą o sygn. akt VII U 1363/18 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz prowadzenia dalej pod sygnaturą VII U 1363/18 (zarządzenie z dnia 12 września 2019 r., k. 6 a. s. VII U 3906/19).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. R. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą ARI Usługi (...) w okresie od 1 października 1995 r. do 26 sierpnia 2015 r. Jej firma została wykreślona z rejestru dzień później, 27 sierpnia 2015 r. (odpis z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, akta ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. w dniu 7 sierpnia 2018 r. zawiadomił odwołującą o wszczęciu postępowania z urzędu na podstawie art. 61 § 1 i § 4 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w sprawie stwierdzenia obowiązku ubezpieczeń społecznych i ustalenia podstaw wymiaru składek za J. J.. Po zakończeniu postępowania administracyjnego organ rentowy wydał decyzję z dnia 8

października 2018 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1, art. 8 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W wydanym prawomocnym rozstrzygnięciu stwierdził, że J. J. jako pracownik u płatnika składek I. R. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresach od 1 maja 2004 r. do 31 października 2004 r., od 1 lutego 2005 r. do 31 sierpnia 2005 r., od 1 lipca 2007 r. do 31 stycznia 2008 r. i od 1 kwietnia 2008 r. do 31 lipca 2008 r. oraz ustalił podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia w kwotach po 936,00 złotych za okres od lipca 2007 r. do grudnia 2007 r. i 1.126,00 złotych w styczniu 2008 r. (zawiadomienie z dnia 7 sierpnia 2018 r. i decyzja z dnia 8 października 2018 r., akta ZUS).

Odwołująca nienależnie opłacała składki za swojego pracownika J. J. do organu rentowego na:

- Fundusz Ubezpieczeń Społecznych na łączną kwotę 36.225,36 złotych, w tym z okresem rozliczeniowym do listopada 2008 r. 398,59 złotych, grudnia 2008 r. 486,61 złotych, stycznia 2009 r. 523,39 złotych, lutego 2009 r. 523,39 złotych, marca 2009 r. 523,39 złotych, kwietnia 2009 r. 520,90 złotych, maja 2009 r. 520,90 złotych, czerwca 2009 r. 520,90 złotych, sierpnia 2009 r. 520,90 złotych, września 2009 r. 1459,69 złotych, stycznia 2010 r. 604,20 złotych, lutego 2010 r. 513,24 złotych, marca 2010 r. 513,24 złotych, kwietnia 2010 r. 513,24 złotych, maja 2010 r. 513,24 złotych, czerwca 2010 r. 416,79 złotych, lipca 2010 r. 513,24 złotych, sierpnia 2010 r. 513,24 złotych, września 2010 r. 513,24 złotych, października 2010 r. 513,24 złotych, listopada 2010 r. 513,24 złotych, stycznia 2011 r. 547,99 złotych, lutego 2011 r. 1.151,35 złotych, maja 2011 r. 547,99 złotych, czerwca 2011 r. 547,99 złotych, lipca 2011 r. 547,99 złotych, sierpnia 2011 r. 542,67 złotych, września 2011 r. 547,99 złotych, października 2011 r. 554,19 złotych, listopada 2011 r. 547,99 złotych, grudnia 2011 r. 547,99 złotych, stycznia 2012 r. 575,24 złotych, lutego 2012 r. 617,55 złotych, marca 2012 r. 617,55 złotych, maja 2012 r. 1719,39 złotych, czerwca 2012 r. 623,05 złotych, lipca 2012 r. 630,05 złotych, sierpnia 2012 r. 623,05 złotych, listopada 2012 r. 623,05 złotych, grudnia 2012 r. 623,05 złotych, stycznia 2013 r. 656,09 złotych, lutego 2013 r. 656,09 złotych, marca 2013 r. 656,09 złotych, kwietnia 2013 r. 656,09 złotych, maja 2013 r. 656,09 złotych, czerwca 2013 r. 656,09 złotych, lipca 2013 r. 656,09 złotych, sierpnia 2013 r. 656,09 złotych, września 2013 r. 656,09 złotych, października 2013 r. 656,09 złotych, grudnia 2013 r. 656,09 złotych, stycznia 2014 r. 661,92 złotych, lutego 2014 r. 661,92 złotych, marca 2014 r. 661,92 złotych, kwietnia 2014 r. 661,92 złotych, czerwca 2014 r. 661,92 złotych, lipca 2014 r. 661,92 złotych i sierpnia 2014 r. 661,92 złotych;

- Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych na łączną kwotę 92,01 złotych z okresem rozliczeniowym do marca 2010 r.;

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na łączną kwotę 2.314,48 złotych, w tym z okresem rozliczeniowym do grudnia 2008 r. 43,64 złotych, stycznia 2009 r. 46,94 złotych, lutego 2009 r. 46,94 złotych, marca 2009 r. 46,94 złotych, kwietnia 2009 r. 46,94 złotych, maja 2009 r. 46,94 złotych, czerwca 2009 r. 46,94 złotych, sierpnia 2009 r. 46,94 złotych, września 2009 r. 80,06 złotych, stycznia 2010 r. 46,25 złotych, lutego 2010 r. 46,25 złotych, marca 2010 r. 46,6325 złotych, kwietnia 2010 r. 46,25 złotych, maja 2010 r. 46,25 złotych, czerwca 2010 r. 46,25 złotych, lipca 2010 r. 46,25 złotych, sierpnia 2010 r. 46,25 złotych, września 2010 r. 46,25 złotych, października 2010 r. 46,25 złotych, listopada 2010 r. 46,25 złotych, grudnia 2010 r. 46,25 złotych, stycznia 2011 r. 49,38 złotych, lutego 2011 r. 148,14 złotych, maja 2011 r. 49,38 złotych, czerwca 2011 r. 49,38 złotych, lipca 2011 r. 49,38 złotych, sierpnia 2011 r. 84,73 złotych, września 2011 r. 84,73 złotych, października 2011 r. 84,73 złotych, listopada 2011 r. 84,73 złotych, grudnia 2011 r. 62,52 złotych, stycznia 2012 r. 51,83 złotych, lutego 2012 r. 51,83 złotych, marca 2012 r. 51,83 złotych, czerwca 2012 r. 166,58 złotych, lipca 2012 r. 109,70 złotych oraz sierpnia 2012 r. 128,33 złotych (należności i zobowiązania nierozliczone, akta ZUS).

I. R. w dniu 4 września 2018 r. złożyła wniosek do organu rentowego o zwrot nienależnie opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy za okres od września 2007 r. do grudnia 2012 r. oraz od marca 2013 r. do sierpnia 2014 r. Po rozpoznaniu wniosku na podstawie art. 83 ust. 1 w związku z art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych ZUS wydał zaskarżoną decyzję

z dnia 25 września 2018 r., nr: (...), zgodnie z którą odmówił odwołującej zwrotu nienależnie opłaconych składek z uwagi na brak poprawnych dokumentów rozliczeniowych (wniosek z dnia 4 września 2018 r. i decyzja z dnia 25 września 2018 r. i decyzja z dnia 25 września 2018 r., akta ZUS).

Odwołująca w dniu 18 lutego 2019 r. złożyła wniosek do organu rentowego o zwrot kwoty 7.913,89 złotych z tytułu nadpłaconych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (wniosek z dnia 18 lutego 2019 r., akta ZUS).

Po ponownej analizie akt i rozliczeniu konta ubezpieczonej Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. ustalił, że posiada ona nadpłatę, w związku z czym dokonano na jej rzecz zwrotu nadpłaconych składek na Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 7.913,89 złotych. Odwołującej zostały zwrócone składki w kwotach z okresem rozliczeniowym do: lipca 2013 r. 656,09 złotych, sierpnia 2013 r. 656,09 złotych, września 2013 r. 656,09 złotych, października 2013 r. 656,09 złotych, grudnia 2013 r. 656,09 złotych, stycznia 2014 r. 661,92 złotych, lutego 2014 r. 661,92 złotych, marca 2014 r. 661,92 złotych, kwietnia 2014 r. 661,92 złotych, czerwca 2014 r. 661,92 złotych, lipca 2014 r. 661,92 złotych oraz sierpnia 2014 r. 661,92 złotych. W związku z tym organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 19 marca 2019 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 6 w związku z art. 24 ustawy

z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zmienił decyzję z dnia 25 września 2018 r. w ten sposób, że odmówił ubezpieczonej w części zwrotu nienależnie opłaconych składek w kwocie 30.717,96 złotych z uwagi na przedawnienie prawa na dokonanie zwrotu. Organ rentowy podniósł, że decyzją z dnia 8 października 2018 r. stwierdzono obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym przez J. J.

z tytułu zatrudnienia w firmie należącej do odwołującej. Wobec powyższego w dniu 17 grudnia 2018 r. sporządzono prawidłowe dokumenty rozliczeniowe. ZUS przyjął, że prawo do zwrotu nadpłaconych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 28.311,47 złotych, Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych w kwocie 92,01 złotych oraz Fundusz Pracy

i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 2.314,48 złotych uległo przedawnieniu (należności i zobowiązania nierozliczone oraz decyzja z dnia 19 marca 2019 r., akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych. Zgromadzony materiał dowodowy stanowił podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Za pomocą zebranych dokumentów w aktach rentowych Sąd w sposób kompleksowy ustalił fakty. Wobec powyższego przesłuchanie odwołującej służyłoby jedynie nieuzasadnionemu przedłużeniu toczącego się postępowania. Zatem w ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Postępowanie w sprawie z odwołania I. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 25 września 2018 r., nr: (...)

w zakresie zmienionym decyzją organu rentowego z dnia 19 marca 2019 r., nr: (...) podlegało umorzeniu.

Sąd Okręgowy ustalił, że początkowo organ rentowy wydając decyzję z dnia 25 września 2018 r. odmówił odwołującej zwrotu nienależnie opłaconych składek z uwagi na brak poprawnych dokumentów rozliczeniowych. Dopiero decyzją z dnia 19 maja 2019 r. ZUS uwzględnił w części odwołanie ubezpieczonej i zwrócił jej nadpłatę składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 7.913,89 złotych.

Zgodnie z art. 355 k.p.c. sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód (odwołujący) ze skutkiem prawnym cofnął pozew (odwołanie), strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne.

W niniejszej sprawie wyrokowanie stało się zbędne w części, ponieważ organ rentowy uznał za zasadne odwołanie ubezpieczonej w zakresie, w jakim nastąpił zwrot na jej konto kwoty 7.013,89 złotych. W związku z tym Sąd orzekł

na mocy art. 355 k.p.c. w punkcie 1 wyroku. Natomiast w części dotyczącej nadpłaconych składek w kwocie 30.717,96 złotych odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 19 marca 2019 r. podlegało oddaleniu.

W toku postępowania sądowego odwołująca nie kwestionowała sposobu oraz prawidłowości wyliczeń wysokości składek dokonanych przez organ rentowy w zaskarżonych decyzjach. Ubezpieczona zarzucała jedynie, że ZUS w sposób nieprawidłowy uznał, iż doszło do przedawnienia pozostałych składek, które nienależnie nadpłaciła.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r.

o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778), zwanej dalej „ustawą systemową”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają,

z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą.

W świetle art. 13 pkt 4 ustawy systemowej, osoby takie podlegają obowiązkowi ubezpieczeń społecznych w okresie od dnia rozpoczęcia prowadzenia tej działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania.

W myśl art. 46 ust. 1 ustawy systemowej, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Stosownie do treści art. 47 ust. 1 i 4 ustawy systemowej, płatnik składek przesyła

w tym samym terminie deklaracje rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc. Składki opłaca się na wskazane przez organ rentowy rachunki bankowe odrębnymi wpłatami w podziale na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Sąd zważył, że odwołująca błędnie przyjmuje, jakoby nie doszło do przedawnienia części należności z tytułu składek obejmujących okres od listopada 2008 r. do czerwca

2013 r. Tytułem wstępu należy wskazać, że w dniu 16 września 2011 r. weszła w życie ustawa o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. z 2011 r., Nr 232, poz. 1378). Na podstawie art. 11 tej ustawy, wprowadzono zmiany w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.). Zgodnie z jego nowym brzmieniem, został skrócony okres przedawnienia należności z tytułu składek z 10 do 5 lat. Ustawa zmieniająca wprowadziła również przepis art. 27 ust. 1 i 2, w myśl którego do przedawnienia należności z tytułu składek, o którym mowa w art. 41b ust. 1 ustawy wymienionej w art. 2 oraz w art. 24 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 11, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. Jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Zatem rozważając wprowadzone zmiany przez ustawodawcę, Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie należało liczyć 5-letni okres na przedawnienie należności z tytułu nieopłaconych składek począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r. Na taką interpretację przepisu wskazuje również Sąd Najwyższy, który podniósł, że pięcioletni okres przedawnienia składek na ubezpieczenia społeczne obliczony zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców - stosowany do składek nieprzedawnionych do 1 stycznia 2012 r. - nie może upłynąć wcześniej niż z dniem 1 stycznia 2017 r. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2013 r., sygn. akt I UK 613/12) Co prawda pierwsza zaskarżona decyzja została wydana w dniu 25 września 2018 r., a więc po upływie 5-letniego okresu, tym niemniej przepisy ustawy wskazują dodatkowe przesłanki, których spełnienie skutkuje zawieszeniem biegu przedawnienia.

W świetle art. 24 ust. 5f ustawy systemowej w przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te

ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna.

Sąd ustalił, że organ rentowy w dniu 7 sierpnia 2018 r. zawiadomił odwołującą o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia obowiązku ubezpieczeń społecznych i ustalenia podstaw wymiaru składek za J. J. z tytułu zatrudnienia w prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. W związku z powyższym bieg terminu przedawnienia został zawieszony. Decyzja prawomocna w tym zakresie została wydana w dniu 8 października 2018 r. Z tego wynika, że okres od 7 sierpnia 2018 r. do 8 października 2018 r. był wyłączony z biegu terminu przedawnienia. Jednakże stosownie do treści art. 24 ust. 5f ustawy systemowej wydanie przez organ rentowy decyzji ustalającej podleganie ubezpieczeniom społecznym podstawę wymiaru składek lub obowiązek ich opłacenia rozpoczyna zawieszenie biegu terminu przedawnienia składek objętych tą decyzją i stan ten kończy się z dniem jej uprawomocnienia. Sąd ubezpieczeń społecznych może więc stwierdzić przedawnienie składek tylko wtedy, jeśli nastąpiło ono przed wydaniem decyzji wszczynającej postępowanie o ustalenie podstawy wymiaru składek lub obowiązku ich opłacenia.

Sąd Okręgowy zważył, że bieg przedawnienia w niniejszej sprawie rozpoczął się w dniu 1 stycznia 2012 r. Zatem od tej daty należało liczyć 5-letni okres biegu przedawnienia. Z dokonanych rozważań wynika, że wszczęcie postępowania przez organ rentowy powodujące przerwanie terminu przedawnienia mogło nastąpić maksymalnie w dniu 31 grudnia 2016 r. Tymczasem z niekwestionowanych ustaleń faktycznych wynika, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania przez organ rentowy nastąpiło dopiero w dniu 7 sierpnia 2018 r. Zatem wymaga podkreślenia, że termin przedawnienia upłynął przed wszczęciem postępowania administracyjnego przez organ rentowy. W ocenie Sądu Okręgowego dochodzony przez ubezpieczoną zwrot nienależnie opłaconych składek, ustalony za okresy wynikające z decyzji wydanych przez organ rentowy, jest niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Sąd doszedł do przekonania, że w sprawie z odwołania I. R. doszło do przedawnienia nadpłaconych przez nią składek w kwocie 30.717,96 złotych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., jak w punkcie 2 wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem(...)

MK